

אֱלֹהִים כְּאֶלְעָלָם לְבָנָן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׂדֵךְ

סְרִיר לְקָוֶן תְּהִלֵּי מִזְמֹרְתִּי

אודך ביישר לבב וכו' כל המחלוקת שורש מהתורה היינו מהחלוקת התנאים נשתלשל למטה ומהסיגים נעשה מחלוקת שלא לשם שמיים וצריך לראות להשלים את לבו שלא יהיו לבו חלק עליו היינו שיעבוד את השם בשני יצריין כמאמר בכל לבך וכו' שלא יהיו בבחינת חלק לכם והחלוקת של היצר שבלב האדם הן הן הכפירות שמטיל על האדם ומונע מן האדם שבילי אמונה ומחשיך את שכלו מלהבין תשובות על הכפירות ועזה ע"ז למד פוסקים ועי"ז ישלים מחלוקת היצר שבלב שרשיו מהתורה כנ"ל כי הפוסקים הם בჩינת השלום של מחלוקת התנאים שבגמרא ובשיעורה שלום בהשורש היינו בתורה איזו געשה שלום גם למטה ואז גם אויביו ישלים אותו ואותיות שלויים' מרמזין על זה נוטריקון וידע מיה שיתשב לאפיקורם כי זה עיקר השלום שנזכך שכלו וידע תשובות על הכפירות וזה אודך ביישר לבב היינו בשני יצריין אימתי כד בלמי משפט צדק הינו ע"י לימוד פוסקים שהם שלום שבבחינת תורה וע"י שלום שבתורה נשלם הכל ונפתח לו תשובות [ל] אפיקורסין כנ"ל:

(אלו השני מאמריהם הנ"ל כלולים בתורה אחת בס"ב, וה' יודע נסתירות למה חלקן
כאן לשנים גם יש הרבה דברים שמבוארין שם מה שלא נכתבו כאן וכן יש כמה דברים
UMBOWARIN CAN BIOTER ODU SHGEM SHM B'MI S"B HAN"L HOA LESOON RIBINO ZIL BE'ATMO RAK SHM
HOA LESOON HAODSH SHAAMR B'U'P L'PENI A' MANASHIO BLASHON HAODSH VEHAIISH CATAV L'PENIO VECAN
HOA LESOON VECATIBATO SHL RIBINO ZIL BE'ATMO VEMCHMAT ZH NEMTZA BINYAHM CMAH SHINOGIM CI CAN

זֶקְנָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

סִדְרַ חַלְמָד לַיּוֹם כ"א אַלְולַ

הילג

ה' דרכו שלעוזם קדושת רהיטת מוחו הנורא היו משתנים כמה עניינים מהאמירה להכתיבתה וכן בין כתיבה לכתייה ועוד יש בזה נסתרות שנעלמו ממוני כי מאי עמקו (מחשובתו)

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו וכו': כי כשעליה ברצונו הפשט לברוא את העולמות כדי להיטב לזרלו כי מdato להיטב יהיה אורו מתפשט לאין סוף וצמצם את אורו לצדדין ונשאר חלל פניו ובתוך החלל בראש כל העולמות בדברו ובחכמתו כ"ש בדבר ה' שמים נעשו וכו' וכ"ש יכולים בחכמה עשית והחלל הפניו מבוגה בשם פרעה כי שם גילה אורותיו אח"ב וקדם הבריאה היה להשית כל המדות הן רחמים הן חכמה אבל היו בבחינת אין סוף כי לא היו מוגבלים וע"י הצמצום עשה אח"ב גבול לכל המדות עד שאנו בנו אדם יכול להבחן מידת טובו וرحمנותו והבחנה היא מהשכל והחכמה שהגביל בנו ובכל העולמות ודע שיש חכמות שהם רחוקים מהקדושה ואעפ"כ יש בהם מעט אלהות מעת קדושה מאותיות שנפלו בהם בשעת בריית עולמות שנשברו הכלים מהמת רבוי אור שלא יכול ל拯 את האור ונשברו ונפלו ונתחווה מהם הקליפות וחיותם מגוצי (בاز חסר הרבה כי חצי הדף נחתך ונאבד) החכמה היה מן הצמצום היינו מהחלל הפניו הנ"ל ועל החכמות כאלו נאמר כל באיה לא ישובון וכו' כמו החלל הפניו שפינה משם אור אלהותו בן החכמות הללו לא תוכל למצוא שם שיש אלקים ואדרבא שמוריין להיפך כמו החלל הפניו זו את החכמה אסור למספר ממנה כי אין לה כח הדיבור כי החלל הפניו היא קודם הבריאה קודם אותן הדייבור ואין כח במדבר לדבר בה ואין כח בשכל להבינו כי צמצם חכמתו כדי שישאר חלל פניו ועל זה נאמר שתוק כד

צַק נָתֵן וְלֹא יִעֲבֹר

כָּלָל → אֶפְרַיִם פָּזָה רַצִּית אֶצְבָּעַל "אֶנְגָּשׁ פָּקֹד שְׂדֵךְ רַבְּבוֹ אֶחָד תְּקֹזֵעַ לְפָלָא" →
"חַק נָתֵן וְלֹא יִעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות 30

עליה במחשבה כי על הדברים שקשים להבינים נאמר שתוק וכו' וכל שכן שצרייך לבrhoח מallow החכמות אבל מהמת שכבר נפלו כמה וכמה מבני עמיינו יותר הותר לצדיק הדור שהוא בחינת משה ואדרבא מצוה הוא לעיין בחכמות אלו כדי להעלות את עמיינו משוחה עמוקה ולא תהשוב שע"י עיון של הצדיק בחכמות הללו יוכל להבין בהם היפך הדבר היינו שיווכל אפשר להביא מופת חותך על חידוש העולם והוא הדין על חכמות כמו זה יוכל למצוא שם אלהותו ולהראות טעותם דעת כי זה לא אפשר אלא עד לעתיד לבא שאז יתקיים ולא יכנף עוד מורייך שיבינו הכלafi' במקום חלל הפנווי היינו בבחינת הצמצום שהוא בחינת הסתרת אלהותו אף"כ יתגלה לעתיד שביל וידיעה גדולה שימצאו אלהות אף' בבחינת אלו אבל עכשו העיון של הצדיק שהוא בחינת משה בחכמות הללו רוב קדושתו של הצדיק ולהוציא את בני החכמות הללו מהמת רוב קדושתו של הצדיק ובהצדיק עומק באלן ישראל ממש כי כל דבר הוشك לשרשו ובשהצדיק עומק באלן החכמות אז כל הנשמות שנפלו באלו המבוכות הוושקים וגלהבים לדבק בנשمت הצדיק והוא מוציא אותם משם: וזה וזה פ"י בא אל פרעה שצוה הקב"ה להצדיק שהוא בחינת משה שיבא לבחינת פרעה בחינת החלל הפנווי הנ"ל: כי אני הכבדתי לשון לבוש והסתירה: את לבו ולב עבדיו למען שתי אחרות בקרבו היינו שהסתיר וצמצם הקב"ה את אלהותו את האור אין סוף לצדדין כדי לברווא אח"כ הריאה כולה. וזה למען שיתי אחרות היינו בריאות העולמות שהיה ע"י אותיות ולמען הספר באוני בנד ובז בנד פ"י רש"י [במקום אחר] עד באז רחמי האב היינו כי ע"י הריאה תוכל למספר בהרחמנות שתבחן בחינת

שכלך באזני, זה בחינת הבחנה, כמו אוזן מלין תבחן כי המיפור בא מכך אותיות הדיבור שנברא בהן העולמות והבחנה באה מהכמתו ית"ש שברא בה העולמות ועבדי פרעה הן ההקדמות של אלו החכמות שהן עוזרין להחכמות האלו כמו שאין מלך בלי עבדים וכן אין חכמה בלתי הקדמות ופרעה הוא בחינת הצטצום והחלל הפנוי ולב זה בחינת תוכו של החכמה: והצטצום هي' גם כן בחכמה אבל לא"א להבין כי איך סילק משם אור חכמתו שלא יהיה בבחינת אין סוף הלא גם הצטצום גם כן ע"י חכמתו נמצא שאין כאן חלל פנוי מהכמתו וזה כי אני הבודתי היינו הלבשתי והמסתרתי את לב ותוכו של החלל הפנוי של החכמות הנ"ל והלבשתי את תוד ולבן של הקדמותיהם שלא יוכל שום אדם להבין זאת וזה שאין אדם יכול להבין זאת החלל הפנוי כל זה כדי שבתוכו אשימים בתוכו כל העולמות וזה למען שיתי אותן וכו' אבל אלו החכמות שיש בהם מעט קדושה מאותיות השבורים והם בחינת אדם דקליפה שהוא כקוף בפני אדם כשאדם נופל לשם יוכל לידע משם את השיעית ע"י אותן פיה הקדושה שנפלו לשם וזה: את אשר התעללת במצרים פי' שחקרתי ואת אותן אשר בם [הינו] אדם הבליעל שהוא כקוף בפני אדם כמו שחוק שימושיים שקורין נאך גשפעת הבליעל הוא כמו קוף שעושה מה שadam עושה ואת אותן אשר שמתי בהם [VIDUTAM] כי אני ה' הינו שם מי' [NAME] שנופל לשם [YOU] לידע כי אני ה' בנ"ל.

קָרְבָּן צְפָנָה בְּאֵלֶּה רַעֲנָן

קלט בשבת אכליתי אצל ר' שאול הגזפר לעיל ובليل שבת באו אצלי במא אגשים וספרתי להם הרבה מרבענו זכרונו לברכה

אָזְקָן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָזְקָן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
כִּילוּ אָזְקָן פֶּזֶחֶת זָצַע לְאָזְקָן שְׂדֵךְ אָזְקָן מִסְפָּרִי רְבָבָן אָזְקָן תְּזַקְּנָה לְפָלָה
חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרֶן עִי הַזָּאת "נְצָחָת וְאֲגָנָה" שְׁעִי יִשְׁבַּת תִּיקְוָן המידות

מַעֲגִינָן גְּסִיעָתוֹ לְאָרֶץ הַקָּדֵשׁ וְגַם אָמְרָתִי לְהָם אֵיזָה דָּבָרִיתָוָרָה
מִרְבָּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה וְאַחֲרֵי כֵּה הַפְּצִיר רִ' שְׁאוֹל לִילָּךְ לְהַרְבָּה
מִסְפָּקָלִיעַ וְהַלְּכָתִי לְשָׁם וּכְבָר הָיָה כְּמוֹ חַצּוֹת לִילָּה וְגַם שֵׁם בְּבֵית
הַרְבָּה הַגּוֹזֵר לְעַילָּא אָמְרָתִי לְפִנֵּיהם בְּמַה דָּבָרִי תּוֹרָה מִרְבָּנוּ הַגּוֹרָא
זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה וּכֶל זֶה הָיָה לֵי לְשָׁשָׁזָן וְלְשָׁמְחָה גְּדוֹלָה, שְׂזָכִיתִי
בְּאָרֶץ הַקָּדֵשׁ לִסְפָּר דָּבָרִי תּוֹרָה מִתּוֹרָתָה הַגּוֹרָאָה שֶׁל רְבָנוּ זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה:

كم זה תפְּלִילִתי בְּשִׁבְתָּה בְּבֵית הַכְּגָסָת וּבְשִׁבְתָּה בְּבָקָר בָּאוּ בְּמַה
אֲנָשִׁים חִשּׁוּבִים לְקַבֵּל פְּנִים, וְאַחֲרֵי כֵּה בְּשִׁעַת הַשְּׁלִיחָן בָּאוּ גַם כֵּן
אֲנָשִׁים תְּרֵבָה וְאֲכַלְנוּ וְשִׁתְיָנוּ בְּשָׁמְחָה אֲבָל הָיָה לֵי קָצָת צָעֵר אֶזְרָאֵל
שֶׁלֹּא עַלְתָּה בַּיּוֹד אֶזְרָאֵל לְזֹמֶר דָּבָרִיתָוָרָה מִרְבָּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה
מִחְמָת הַשָּׁמְחָה וְהַרְעָשָׁה שֶׁל מְבִיאֵי הַיּוֹן בְּגַהּוֹגָן:

קָמָא אַחֲרֵי כֵּה אַחֲרֵי סְעָדָת שְׁחָרִית הַלְּכָתִי לְבֵית רִ' פִּיבִּישׁ וְשָׁם
יִשְׁגַּתִּי קָצָת וְאַחֲרֵי כֵּה אָמְרָתִי שֵׁם בֵּין קָוָני מָה שְׂזָכִיתִי
לְחַדְשָׁה אֶזְרָאֵל מַעֲגִינָן תְּעִנִית שְׁשִׁיךְ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁגָאָמָר עַל הַלְּכֹות
בְּרִכּוֹת הַגְּפִים וְהַטְּבָת חָלוּם וּבְרִכּוֹת שְׁחָחִינוּ עַל הַרְוֹאָה אֶת חִבָּרוֹ
הַחַבִּיב עַלְיוֹ וּכְוֹ' וְאַחֲרֵי כֵּה הַתְּפִלְלִתִי מִנְחָה בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ,
וְהַלְּכָתִי לְבֵית רִ' שְׁאוֹל הַגּוֹזֵר לְעַילָּה, וְאֲכַלְתִּי שֵׁם סְעָדָה שְׁלִוְישִׁית
וְהַיּוּ שֵׁם קָצָת אֲנָשִׁים, וְתַהְלָה לְאָל אָמְרָתִי לְפִנֵּיהם עֲגִינָן הַגְּפָלָא
עַל פָּסּוֹק אַזְמָרָה לְאַלְקִי בְּעוֹזִי (לְקוּטִי מִזְהָרֶז רְפָ"בּ), וְעוֹד בְּמַה
דָּבָרִיתָוָרָה מִרְבָּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה, וְתַהְלָה לְאָל זְכִיתִי לְשִׁבּוֹת שֵׁם
בְּאָרֶץ הַקָּדֵשׁ, וְסִפְרָתִי קָצָת מִמְּנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה וּמִתּוֹרָתָה
הַקָּדוֹשָׁה בְּשִׁבְתָּה בְּאָרֶץ הַקָּדֵשׁ, שְׁזָה נָגַע לְמִקּוֹם שְׁגֹגָע וּכְוֹ' וּכְוֹ'
בְּרוֹךְ הַשֵּׁם אָשָׁר לֹא עַזְבָּה חָסְדוֹ מִאָתָנוּ עד הַגָּהָה:

קָמָב בְּיּוֹם רָאשׁוֹן, פִּרְשָׁת קָרָח הָיָתִי עַל מִעֲרָת הַוּשָׁע בָּן בְּאָרִי,

וּבָגְדוֹ מַעֲרָת בֵּאָרִי אָבִיו, שֶׁגַּם הַזָּהָר הָיָה גְּבִיא בִּישְׂרָאֵל אָבֶל לֹא
הָיָה לְנוּ הַמְּפַתֵּח שֶׁל הַמַּעֲרָה רַק עַמְּדָנוּ בְּחוֹזֵץ אַצְלָ הַפִּתְחָה
וְאָמַרְנוּ שֶׁם קִצְתָּת תְּחִזּוֹת וּבְקִשּׁוֹת גַּם עַל מַעֲרָת בֵּאָרִי אָמַרְנוּ
קִצְתָּת, גַּם בְּדָרְךָ הַלּוּכָנוּ לִמַּעֲרָת הַוּשָׁע, הַיְינוּ אַצְלָ הַיִנּוּקָא וְאַצְלָ
שֶׁלְשֶׁת צִדְיקִים שֶׁאָמַר עַלְיָהֶם הַאֲרִיזָא שֶׁהֵם בְּחִינָת אַבְרָהָם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וּבְתוֹךְ הַמַּעֲרָה שֶׁל הַרְבָּה מְנוּלָזְטְשִׁוִּיסְק וְשֶׁם מִנְחָת
בַּתּוֹ שֶׁל רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לִבְרָכָה הַצְּדָקָת מְרָתָ מְרִים זְכָרוֹנָה לִבְרָכָה
עַם בְּעַלְהָ וּבְנָה זְכָרוֹנָם לִבְרָכָה וְעוֹד הַיְינוּ אֹז אַצְלָ שְׁאַר צִדְיקִים,
מַמַּעֲרָת הַוּשָׁע חִזְרָנוּ וְהַלְכָנוּ וּבָאָנוּ לְקַבֵּר שֶׁל הַתְּגָאָרִי פִּינְחָס בֶּן
יְאִיר, מִשְׁם חִזְרָנוּ וְהַלְכָנוּ לְמִקְוָה שֶׁל הַאֲרִיזָא זְכָרוֹנוּ לִבְרָכָה
וּטְבָלָנוּ שֶׁם:

קָמָג בַּיּוֹם שֶׁנִּי הָיָיתִ אָגִי לְבָדֵי בְּלֹא חֶבְרִי רַבִּי יְהוּדָא אַלְיעָזֶר עַל
קָבֵר הַתְּגָאָרִי חִזְפִּית הַמִּתְרָגְמָן, אָחֵד מַעֲשָׂרָה הַרְוָגִי מִלְכּוֹת,
וְעַל קָבֵר יְהוּדָעַ הַפְּהָזָה סָמוֹךְ לִשְׁם:

סְפָר לְקֹאָטִי שְׁלֹצָה הַזְּוּפָה:

אֵה מָה שֶׁיָּשַׁבֵּב כִּמַּה לוֹמְדִים שְׁלֹזְמִידִים תּוֹרָה הַרְבָּה וְאֵינָם חֹזֶרים
בַּתְּשׁוּבָה, וְאַדְרָבָא הֵם חֹלְקִים עַל הַצִּדְיקִים, זֶה מִחְמָת שְׁלֹזֶם
שֶׁלֹּא לְשָׁמָה, כִּי אִם בְּשִׁבְיל בְּבָזָד וּרְבָנוֹת לְהַתִּיהָר וּלְקַגְטָר, וְאַזִּי
עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה גְּנָגָם בָּזָ עַרְמָמִיות יוֹתָר. כִּי בַּהַתּוֹרָה יִשְׁשָׁי
בְּחִינּוֹת, צִדְיקִים יַלְכוּ בָּם וּפּוֹשְׁעִים יַבְשְׁלוּ בָּם. וְאַזִּי מִהַתּוֹרָה
שְׁבָעַל-פָּה גַּעֲשָׁה לוֹ פָה לִדְבָּר עַל הַצִּדְיק עַתָּק בְּגָאוֹת וּבָז. וַיְשַׁׁ
צִדְיקִים גְּדוֹלִים מִזְבְּחָרִים, שֶׁהֵם יוֹדָעִים מֵאֵיזָה הַלְכּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה
גַּעֲשׂוּ אֲצָלָם אֵלּוּ הַצְּרוּפִים רְעִים שְׁמַדְבָּרִים עַל הַצִּדְיקִים, וְהֵם
מַעֲלִים אֲצָלָם הַצְּרוּפִים וְחֹזֶרים וּעוֹשִׁים מֵהֵם הַלְכּוֹת וּכְוֹן, כִּמְבָאָר
בְּפָגִים עַזְן שֶׁם בְּסִימָן יְבָ.

יב כִּי-בְּנֵי אָדָם שַׁהֲם מְחֻזֶּין לְקָדְשָׁה, מִקְרָבֵין אֶת עַצְמָם לְפֶגַים
מִתְקָדְשָׁה, הֵן גְּרִים שְׂמַתְגִּירִין, הֵן בְּעֵלי תְּשׁוֹבָה שְׁגָם הֵם הֵיוּ
מִבְּחֻזֶּין, כִּי-מִקְרָבֵין וּמִכְנִיסֵּין אֶזְתָּם לְפֶגַים, זֶהוּ עַקְרָב כְּבָוד הַשָּׁמֵי
יַתְּבָרֶךְ וּבְדֵין אָסְתָּלֵיק וְאַתִּיקָּר שְׁמָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִילָּא
וַתְּתָא, וּמְעַלְיוֹן אֶת הַכָּבֵוד לְשָׁרֶשׁוֹ, וְעַלְיִידִי זֶה מִמְשִׁיכֵין שְׁלוּם
בְּעוֹלָם (שם יד).

ג עליידי ענוה ושלות בתקלית זוכין לתורה, עד שיכל להoir
בלמוד תורה בשרשיו נשמות ישראל המשרשים בתורה, ועלידי
זה יוכל להoir ולעוזר בתשובה אפלו הרחוקים ממנה כמה
פרשות, ואפלו פושעי ישראל, כלזמן שם ישראל נקרא עליו,
אף על פי שחטא ישראל הוא, יכולים להoir לו אל מקום שהוא,
הארה משרש גשםתו עליידי התורה, ועלידי זה חוזר בתשובה
(שם).

יל כִּשְׁמָאִירִין וּמַעֲוָרְרִין הַרְחֹקִים בַּתְּשׁוּבָה, עֲדֵין هֵם רְחֹקִים מַהְקָדְשָׁה מֵאָד, וַיְכֹל לְהִזְהַר לָהֶם מִגְיעֹות רַבּוֹת, וַצְרִיךְ לָהֶם יִגְיעֹות רַבּוֹת כִּי לְהַפְשִׁיט מֵהֶם הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שַׁהְלַבְישׁוּ. כִּי אֱלֹה הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מִפְסִיקִים כְּמוֹ גַּהֲרָה הַמִּפְסִיק, שֶׁאָי אָפְשָׁר לְהַלְךְ דָּרְךְ אָזְתוֹ הַבָּהָר. עַל-כֵּן אֶל יְבָהָלוֹד רַעֲיוֹנָה, כִּשְׁאָתָה רֹאָה שֶׁאָתָה רֹצֶחֶת לְהַתְּקִרְבָּה וּבָאִים עַלְיהָ מִגְיעֹות עַצּוּמֹת, כִּי בַּחֲכָרָה שֶׁיְהָוֹה לְךָ מִגְיעֹות רַבּוֹת וּעַצּוּמֹת, כִּי כָּלָם גַּמְשַׁכֵּין מַהְבָּגָדִים הַצּוֹאִים שַׁגְעָשׂוּ מַעֲנוֹתָיו, וַצְרִיכִים לְסֶבֶל יִגְיעֹות וּמְרִירֹות עד שַׁיְשַׁלֵּיךְ מַעֲלֵיו הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, וַעֲלֵי-יְהִי זֶה יִתְבִּטְלֶה כָּל הַמִּגְיעֹות וְהַמְּסֻכִּים הַמְּבָהִילִים בּוּנְיוֹ לְבֵין הַקָּדְשָׁה.

כָּרְבָּנָה **מִשְׁעָנָה** **מִשְׁעָנָה** **מִשְׁעָנָה**

וזה בודאי שמחה גדולה שאין לה שעור כי אין לשער החריש

וְהַחֲבִידָל, אֶלְף אֶלְפִים הַבְּדִלוֹת, שִׁישׁ בֵין קְדֻשָת יִשְׂרָאֵל, הַפְּחָחוֹת שֶׁבְפְּחוֹתִים, לְבֵין זָהָם תְּמָאת הַעֲוֹבִיד כּוֹכְבִים וּבְשִׁזְבָּר הַיְּטָב חַסְד הַשֵּׁם יַתְבִּרְך עַלְיוֹ, שֶׁלֹא עָשָׂהו גּוֹי, בְּזַדְאי רָאוּי שַׁתְגַּדְל שְׁמַחְתוֹ מִאֵד וְהִיא שְׁמַחָה שֶׁאֵין עַלְיהָ עַצְבּוֹת כִּי בְשַׁלְמָא כִּשְׁמַשְׁמָחָה עַצְמוֹ בְּדָבָר שַׁעֲשָׂהו הַזָּהָם עַצְמוֹ, עַל זֶה אִפְשָׁר לְמַצָּא עַצְבּוֹת עַל בָּל שְׁמַחָה כִּי יִמְצָא לֹז חִסְרוֹנוֹת בְּכָל דָבָר בְּדָי שֶׁלֹא לְהַגִּיחָו לְהָרִים וּלְשִׁמְמָחָה עַצְמוֹ אֶבֶל בָּזָה, שֶׁלֹא עָשָׂגִי גּוֹי, שַׁהְוֹא רָק מַהְשֵׁם יַתְבִּרְך, שַׁהְשֵׁם יַתְבִּרְך עָשָׂה בָּה וְחַמֵּל עַלְיוֹ וְלֹא עָשָׂהו גּוֹי, אִיךְ אִפְשָׁר לְמַצָּא חִסְרֹוֹן בָּזָה הַשְּׁמַחָה מַאֲחָר שַׁהְוֹא רָק מַעֲשָׂה הַשֵּׁם יַתְבִּרְך כִּי בְזַדְאי אִיךְ שִׁיחָה עַל בָּל פְּנִים הַזָּהָם הַפְּרִישׁ גָדוֹל בִּינּו לְבֵין עֲוֹבִיד כּוֹכְבִים, אָשָׁר אֵין שְׁעוֹר וְעָרָד וְהַצְדִּיק הַגְּל הַתְּחִיל לְשִׁמְמָחָה עַצְמוֹ בָּזָה וְהַתְּחִיל לְשִׁמְמָחָה וְהָרִים עַצְמוֹ מַעַט וּבְכָל פָעַם הָרִים וּשִׁמְמָחָה עַצְמוֹ בַּיּוֹתָר, עַד שְׁבָא לְשִׁמְמָחָה גָדוֹלה בְּלִיכָה, עַד שִׁהְגִיעַ לְהַשְּׁמַחָה שִׁיחָה לְמַשָּׁה רַבְגּוֹן, עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם, בָּעָת שְׁעָלָה לְקַבֵּל הַלּוֹחוֹת וּבְתוֹךְ שָׁהָרִים וּשִׁמְמָחָה עַצְמוֹ, פְּרָח בְּעוֹלָמוֹת בְּמַה וּבְמַה אֶלְפִים פְּרָסָאות וּבְתוֹךְ בָּהָבִיט בְּעַצְמוֹ וְהַגָּה הַזָּהָם רָחֹוק מִאֵד מִמְקוּם שִׁיחָה בְּתִחְלָה וְהִיא לֹז צָעֵר גָדוֹל: כִּי הִיא סִבּוֹר שִׁיפְלָל לְאֵיזָה מֶקוּם אַחֲרָה, וַיְהִיא תִּמְיָהָה גָדוֹלה עַלְיוֹ שְׁגָעָלים פְּתָאָם וְהַצְדִּיק הַפְּזִיז תִּמְיד לְהִיוֹת הַצְגָע לְכָת וְהַשְּׁמַחָה הַתְּחִילָה לְפָמָק כִּי הַשְּׁמַחָה יִשְׁלַח לְה גְּבוּל שְׁמַתְחָלָת עַצְמָה וּמַסִּימָת עַצְמָה וּבְשָׁהַתְּחִילָה הַשְּׁמַחָה לְפָמָק-פָסָקה מַעַט, וּגְשָׁפֵל מַעַט מַעַט וּבְשָׁחַור וַיַּרְד וּגְשָׁפֵל מִמְקוּם שְׁפָרָח לְשֵׁם בְּשָׁעַת הַשְּׁמַחָה, לֹא חִזֵּר תִּחְלָה לִמְקוּמוֹ הַרְאָשׁוֹן שְׁפָרָח מִשְׁם, בְּדָרְך פְּרִיחָתוֹ רָק שִׁירְד מִיד לְמַטָּה-בִּמְקוּם שְׁפָרָח לְשֵׁם וּלְעַל בָּזָה פְּלִיאָה גָדוֹלה עַל שְׁמַחָא אֶת עַצְמוֹ אַחֲר שִׁירְד לְמַטָּה בִּמְקוּמוֹ

נְתַן וְלَا יַעֲבֹר

כָּלִים → פֶּאָמָר פָּזָה רַצְיָת זָצְעָל "אֵשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוָה שֶׁרֶד בְּפֶרְזִי רַבְבָּז עֲזִיז תְּקֹזָז לְפָלָז" →
"חַק נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוְצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִיר יִשְׂבִּית תִּיקְוָן המידות 30

הַרְאָשָׁוֹן וְהַבָּזָן הַיְּטָב עַד שְׁחִזָּר לִמְקוֹם שְׁחִזָּה בְּתִחְלָה וְהַבִּיט
בְּעַצְמוֹ, וּרְאָה שְׁהָוָא מִמְשָׁ בִּמְקוֹם שְׁחִזָּה בְּתִחְלָה וְלֹא גַּעֲתָק
מִמְקוֹמוֹ כְּלָל, רַק אִפְּשָׁר כְּחוֹט הַשְׁעָרָה שֶׁאֵי אִפְּשָׁר לְאָדָם לַשְׁעָר,
רַק הַשֵּׁם יִתְּבָּרֵךְ וְהִיה תִּמְיָה גְּדוֹלָה בְּעִינֵי הַצְדִּיק שְׁפָרָח כְּלִיבָּד
בְּעוֹלָמּוֹת, וּכְאֵז לִמְטָה לֹא גַּעֲתָק כְּלָל וְהַרְאָוּ לֹז, שְׁבָלִיבָּד יִקְרָא
בְּעִינֵי הַשֵּׁם יִתְּבָּרֵךְ תִּנוּעָה וְהַעֲתָקָה קְטָבָה שֶׁאָדָם מִעֲתִיק עַצְמוֹ
בְּזֹה הַעוֹלָם, אָפְלוּ פְּחוֹת מִחוֹט הַשְׁעָרָה, עַד שֶׁאֵין כְּדָאי גַּדְגַּד זֶה
בְּמַה וּבְמַה אֱלָפִים עַזְלָמּוֹת וּפְרַסְאֹות.

פֶּלֶךְ שְׁלָקָהוּ שְׁהָאָזָה הַשְׁוֹמְאָזָה

(ב) יש מי שאומר שעניר של בית הכנסת ושל שבת ושל חנוכה
כולם של מצוה הם ומותר להדליק זה מזה: הנחה והוא הדין נר של
ת"ת או נר לחולה הצריך נר (ג"י ה"ק) ובענין נר של בית הכנסת עיין לעיל
סימן קג"ד סעיף י"ד:

סימן תרעעה (א) הדלקה עשויה מצוה ולא הנחה שם היה
מנוחת במקומה שלא לשם מצות חנוכה
מדליקה שם ואין צריך להMRIה ולהניחה לשם מצות חנוכה
לפייכך עששית שהיתה דולקת כל היום שהדליקה מערב שבת
למצות חנוכה למוציאי שבת מכבה ומדליקה לשם מצוה ומכל
מקום צריך שידליקנה במקום הנחתה שם הדליקה בפנים
והוציאה לחוץ לא יצא שחרואה אומר לצרכו הוא מדליקה וכן
אם מדליקה ואוחזה בידו במקומה לא יצא שחרואה אומר לצרכו
הוא אוחזה: (ב) יש מי שאומר דכיון לדלקה עשויה מצוה צריך
שיתן שם בנר כדי שיעור קודם הדלקה אבל אם בירך והדלק
ואח"כ הוסיף שם עד כדי שיעור לא יצא ידי חובה: (ג) אשה
מדלקת נר חנוכה שאף היא חייבת בה אבל אם הדליקה חרש

שוטה וקטן לא עשה כלום ואע"פ שהנימה גדולה גדוֹל וייש מי שאומר בקטן שהגיע לחינוך מותר: הגה ולידין דכל אחד מבני הבית מדליק בפ"ע קטן שהגיע לחינוך צריך להדליק ג"כ:

סימן תרעוז (א) המדליק בליל ראשון מברך שלוש ברכות להדליק נר חנוכה. ועשה נמים. ושהחינו ואם לא בירך זמן בליל ראשון מברך בליל שני או כשייזכור: (ב) מליל ראשון ואילך מברך שתיים להדליק ועשה נמים: הגה ויברך כל הברכות קודם שיתחיל להדליק (מהרי"ל): (ג) מי שלא הדליק ואין עתיד להדליק באותו הלילה וגם אין מדליקין עליו בתוד ביתו כשהרואה נר חנוכה מברך שעשה נמים ובבליל ראשון מברך גם שהחינו ואם אח"כ בליל ב' או ג' בא להדליק אין חוזר ומברך שהחינו: (ד) אחר שהדליק אומר הנרות הללו אלו מדליקין על התשועות ועל הנמים ועל הנפלאות וכו': (ה) יתחיל להדליק בליל ראשון בנר היוטר ימיני ובבליל ב' כשיוסיפה נר אחד סמוך לו יתחיל ויברך על הנוסף שהוא יותר שמאליך כדי להפנות לימיין וכן בבליל ג' כשיוסיפה עוד אחד סמוך לב' נרות הראשונות יתחיל בנוספה ובו יתחיל הברכה ואח"כ יפנה לצד ימין וכן בכל לילה נמצא שתמיד מברך על הנוסף שהוא מורה על הנם שהרי בתוספת הימים ניתוסף הנם:

סימן תרעוז (א) אבסנאי שאין מדליקין עליו בביתו צריך לתת פרוטה לבעל הבית להשתרת עמו בשמן של נר חנוכה ואם יש לו פתח פתוח לעצמו צריך להדליק בפתחו אף על פי שהוא בית איינו מיוחד אלא לשינה והוא אוכל על שלחן בעל הבית. והוא הדין לבן האוכל אצל אביו: הגה ויש אומרים דבזמן הזה שמדליקים בפנים ממש ידלק במקום שאוכל וכן נהגו (תשובה הרשב"א סימן

תקמ"ב): (ב) קטן שהגיע להינוך צריך להدلיק: (ג) יש אומרים שאע"ג שמדליקין עליו בתוד ביתו אם הוא במקום שאין בו ישראל מדליק בברכות: הגה כי חייב לראות הנרות (מרדי) וכן נהಗין ואפילו אם הוא אצל יהודים ורואה הנרות אם רוצה להחמיר על עצמו ולהדליק בפני עצמו מדליק וمبرך עליהם וכן נהגין (תה"ד ומהרי"ל ותשובה מהרי"ל סימן קמ"ה): (ד) הנותר ביום השמיני מן השמן הצרי לשיעור הדלקה עושה לו מדורה ושורפו בפני עצמו שהרי הוקצה למצותו ואם נתערב בשמן אחר אין שישים לבטלו יש מי שאומר שאין להומית עליו כדי לבטלו:

סימן תרעעה (ח) מי שאין ידו משגת לקנות נר חנוכה ונר
שבת يكنה נר שבת מפני שלום ביתו (ועיין לעיל
סימן רס"ג ס"ג) ואם יש לו לשל שבת ואין לו לנר חנוכה ולein לקידוש
היום يكنה לנר חנוכה ממשום פרטומי נימא: הגה והוא הדין לנר חנוכה
קודם לein הבדלה ועיין לעיל סימן רצ"ז סעיף ה':

סְרִיר לְקָרְבָּנוֹת קַשְׁבָּ�ן

תקבא: אִיּוֹם וַנְׁדָרָא, תֵּן לֵי אַמְוֹגָה שְׁלִמָּה, תֵּן לֵי אַמְוֹגָה חִזְקָה וְגִבּוֹגָה בְּאֶמֶת, תֵּן לֵי אַמְוֹגָה כְּזֹאת שִׁיחִיה לְהָפֵח לְהַחֲיוֹת אָזְתִּי בְּכָל עַת בְּכָל מָה שָׁעֹזֶב עַלִּי, בְּאֶפְןָן שְׁאַזְבָּה תִּמְיד לְהַתְּקִרְבָּ אַלְיךָ וְלֹא הַתְּדַבֵּק בְּךָ תִּמְיד בְּכָל [מְכָל] הַמְקוּמוֹת שְׁבָעוֹלִים, עד שְׁאַזְבָּה חִישׁ קָל מְהֻרָה לְתִשְׂגַבָּה שְׁלִמָּה בְּאֶמֶת, וְלֹתָקוּ כָל מָה שְׁקַלְקַלְתִּי, וְלֹא אִיעּוֹל בְּכֶפּוֹפָא קָמָךְ בְּכָל אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מֵאַתָּה בַּעַל הַרְחָמִים זֶה בְּמָה וּבְמָה:

תקבב: רבוננו של עולם אָדוֹןִי מֶלֶכִי וְאֱלֹקִי, אָבִי גּוֹאַלִי וְפּוֹדִי צָרִי
לְבָבִי וְחַלְקִי הָלָא אָתָה יוֹדֵעַ בְּעַצְמָה עַצְם רְחַמִּיךְ וְאֲהַבְתָּךְ אַלְיִי,
וְכֹמָה נִפְלְאוֹת וְגִפְים וְטוּבּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר עֲשֵׂית עַמְדי, וְאֵיךְ תּוּכֵל

להתפקיד כל כך מלעוזר ומלהושיע לישועה שלמה לגאלני גאליה שלמה שאין אחראיה גלות, שאזקה לשוב אליך באמת בבחינת תשובה של שבת הלא אין דבר נמנע ממה, כמו שכתוב: "היפלא מה, דבר" רחם עלי מלא רחמים, ואל תשלייבני מן האמונה לעוזם, ואל תעשה עמי כחטא ואל תגמלני כמפעלי, רק תחנני ברחמים הרבים ובחסדיך האגדולים ותחזקני ותאמצני באומנותה הקדושה תמיד, ואזקה בכל עת לדבר ולהודיע האמונה בפי, עד שאזקה לתוכלית שלמות האמונה באמת באפן שאזקה לשוב על ידי זה אליך באמת, בתשובה שלמה ברצונך וברצון צדיקיך האמattiים וזבני לילך ולהתגהג בתמיינות ובפשיות בלי שם חכמוות של העוזם כלל, ולא אדקך יותר מدائית בחמות יתרות (שקורין אבר טראכטין) שאינם ברצונך, ולא אחשוב מחותבות יתרות:

תקבג: רְבוּנוּ שֶׁל עָזָלִים רְבוּנוּ שֶׁל עָזָלִים, שַׁטְחָתִי אֲלֵיכִיךְ פֶּפִי, עֹזֶר
עֹזֶר הַוְשִׁיעָה הַוְשִׁיעָה, הַוְשִׁיעָנִי עַל כָּל פָּנִים מַעֲתָה אַחֲרִי שֶׁלֹּא
זָכִיתִי לְהַנְּשָׁעַ בְּאַמְתָה [בְּשִׁלְמוֹת] עַד הַגָּהָה רְחִם עַלְיָה מַעֲתָה בַּעַל
הַרְחִמִים בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת "אֲל תְשִׁילִיכִנִי מַלְפִגִיךְ וַרוּחָ קָדְשָׁךְ אֲל
תִקַח מִמִּנִי, אֲל תְשִׁילִיכִנִי לְעַת זָקָנָה בְּכָלוֹת כְּחֵי אֲל תַעֲזִיבִנִי" עֹזֶרֶנִי
לְמַעַן שֶׁמֶךְ הַוְשִׁיעָנִי לְמַעַן רְחִמִיךְ לְמַעַן חַסְדִיךְ הַעֲצּוּמִים שְׁאַיִינִים
תִמְפִים וְאַיִינִים כָּלִים לְעָזָלִים, כָּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "חַסְדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנוּ כִּי
לֹא כָּלָ רְחִמִיו כִּי שְׁחָה לְעָפָר נִפְשַׁנוּ דְבָקָה לְאָרֶץ בְּטַגְנוּ קַוָּמָה
עֹזֶרֶתָה לְנוּ וּפְדַנוּ לְמַעַן חַסְדָךְ יְהִיוּ לְרָצֹן אָמְרִי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי
לְפִגִיךְ ה' צָוָרִי וְגֹזְאַלִי":

פָּלָלָה נִכְתָּב תַּקְכֵל: {מִיּוֹמֶל ע"פ מַולֶּה נ"ו} "מַיְ לִי בְשָׁמִים וְעַמָּה לֹא
חַפְצָתִי בָּאָרֶץ, כֹּלֶה שְׂאָרִי וְלִבְבִּי צָור לִבְבִּי וְחַלְקִי

אָלְקִים לְעוֹלָם" רַבּוֹנוֹ שֶׁל עֲוֹלָם אֲדֹן כֵּל אָשֶׁר בְּכֵל מִקּוּמוֹת
מִמְשָׁלֶתֶת, כִּי אַתָּה מִקּוֹמוֹ שֶׁל עֲוֹלָם וְאַין הָעוֹלָם מִקּוֹמֶךָ רְחֵם עַלְיָה
לְמַעַן שֶׁמֶךָ, וְתַנְוּ לִי בְּאַמֶּת לִבְכֶּר וְטַהוֹר לְעַבּוֹדָתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ לִבְכֶּר
יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת, עַד שְׁאַזְּבָה שִׁיחִיה לְבֵיכְיָה מִשְׁבֵּן כְּבוֹדָךְ [שִׁיחִיה
גִּמְשָׁךְ לְתֹזֶךָ לְבֵיכְיָה שְׁכִינַת כְּבוֹדָךְ] הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַשׁוֹבֵן בְּתוֹךְ
לְבָבָוֹת שֶׁל כֵּל אַחֲד וְאַחֲד מִיִּשְׂרָאֵל עַמְךָ הַקָּדוֹשׁ, בַּמּוֹ שְׁכָתּוֹב:
וַיַּשְׁכַּנְתִּי בְּתוֹכֶם", וְדָרְשׁוּ רְבּוֹתֵינוּ זְכּוּגָם לְבָרְכָה: 'מַלְמָד
שַׁהֲקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוא מִשְׁרָה שְׁכִינַתוֹ בְּתוֹךְ כֵּל אַחֲד וְאַחֲד מִיִּשְׂרָאֵל'
וּעַקְרֵב הָאֱלֹהָות הָזָא בְּלֵב בַּמּוֹ שְׁפָאָמָר: "צָור לְבָבֵיכְיָה וְחַלְקֵי אָלָקִים
לְעוֹלָם" רְחֵם עַלְיָה וְעַזְרָנִי וְזָפְנִי שִׁיחִיה לְבֵיכְיָה מְלָא מְאֻלָּהוֹתֶךָ עַד שֶׁלֹּא
יָכְלֶה שָׁוֹם מִקּוֹם בְּעוֹלָם לְבַלְבָל וְלִמְנָعׇ אוֹתִי מְעַבּוֹדָתֶךָ וּמִירָאָתֶךָ,
רַק אַזְּבָה לְהַכִּיר אָוֹתֶךָ וְלִמְצָא אָוֹתֶךָ בְּכֵל הַמִּקּוֹמוֹת שְׁבָעוֹלָם וּבְכֵל
דִּרְגָּא וְדִרְגָּא שְׁבָעוֹלָם, כִּי לִית אַתָּר פָּנָוי מִנְךָ זָפְנִי לְהִזְוֹת גַּכְלָל בְּךָ
בְּכֵל לְבָבֵיכְיָה בְּאַמֶּת עַד שִׁיחִיה גַּם כֵּן בְּבָחִינַת מִקּוֹמוֹ שֶׁל עֲוֹלָם וְאַין
הָעוֹלָם מִקּוֹמוֹ, עַד שְׁבֵל הַמִּקּוֹמוֹת שְׁבָעוֹלָם יְהִי בְּטַלְיוֹן וּמְבַטְּלָיוֹן
גָּגָדי בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְלֹא יְהִי לְהָם שָׁוֹם כַּח לְבַלְבָל אָוֹתִי חַסְמָלָה
וַשְׁלָום מִשָּׁוֹם דָּבָר שְׁבָקְדָּשָׁה רַק אָוְבֵל לְהִשְׁיג אָוֹתֶךָ וְלִמְצָא אָוֹתֶךָ
וְלִהְתְּדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת בְּכֵל הַמִּקּוֹמוֹת שְׁבָעוֹלָם: